

CO NÁS ČEKÁ SE ZEMANEM

- JAKÝM BUDÉ MILOŠ ZEMAN PREZIDENTEM PODLE JINDŘICHA ŠÍDLA
- KDO JSOU ZEMANOVI LIDÉ ● ANALÝZA VÝSLEDKŮ VOLEB

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

www.IHNED.cz

CZK/EUR ↘
25,605 -0,04 %CZK/USD ↑
19,012 +0,83 %PX ↑
1024,29 +0,24 %DJI ↑
13895,9 +0,51 %FTSE ↑
6284,45 +0,31 %DAX ↑
7857,97 +1,42 %

ZEMAN.

Petr Šabata
šéfredaktor

Návrat Miloše Zemana do politiky je impozantní – rovnou na Pražský hrad a s podporou 2,7 milionu voličů. Nakolik z něj mají mít radost občané, kteří dali hlas někomu jinému nebo nevolili, na co se mají připravit vláda, politické strany nebo partneři v zahraničí?

Je úplně bláhová představa, že Miloš Zeman bude prezidentem uměřeným, nekonfliktním a spolujičím. Ze bude noblesním a korektním jednáním vylepšovat politickou kulturu. Takovou hlavu státu by ted – taky po drsné kampani – sice země potřebovala nejvíce, ale nový prezident je politik nerízený a arogantní.

Miloš Zeman použil v kampani nepočítaně lží a on i jeho spojení pak další nefér prostředky, po-mluvy a urázky. To je neblahé předznamenání budoucího politického prezidentského programu. Ještě mnohem hůr vypadá sestava lidí, kteří se se Zemanem vracejí: Miroslav Šlouf a další temné kádry, které vytvářely jeho podezřelé kroužení okolí v 90. letech.

A má-li zvolený prezident hned v prvních výrocích plná ústa předčasných voleb, je jasné, že do křehkého politického porcelánu pochodu slon.

Prezident není nejmocnější a nejdůležitější muž v zemi, jak to pár hodin po vyhraných volbách vypadá. Jeho pravomoci jsou omezené a Zemanovo budoucí postavení přece nezáleží jen na něm, ale i na ostatních politických institucích – vládě, stranách, poslancích, krajích... Kam ho v rámci ústavy pustí, jen tam se nový prezident dostane.

Co se zdá být opravdu dobrým výsledkem voleb, je, že na Pražském hradě budeme mít proevropského prezidenta – i kdyby to znamenalo jen lepší souhru hlavy státu s premiérem Nečasem a ministrem zahraničí Schwarzenbergem. Jak jsou si odcházející a nastupující prezident blízcí v politickém stylu, tak hradních provokací a obstrukcí namířených proti Evropské unii už se obávat nemusíme.

A jaká je první zkušenosť s přímou volbou prezidenta? Voliči vní jednoznačně obstáli. Dvojnásobná účast kolem šedesáti procent je znamenitá, mnoho příznivců všech kandidátů se přítom zapojilo do politiky dny i týden před volbami. Doufal někdo na podzim 2012 po řadě vládních krizí, že je možné vzbudit tak veliký a upřímný zájem o politiku?

Nebýt přímé volby, neměl by Miloš Zeman a jeho tým (kam počítáme i Václava Klause) příležitost rozjet podpásovou kampaň, takže společnost by po volbě nebyla tak rozdělená. To je bohužel daří, kterou vyměřil jeden účastník přímé volby a kterou je potřeba platit.

Mezi podporovateli všech kandidátů zbyla vedle nevraživosti také pozitivní energie, chut vložit se do politických záležitostí, energie ke vtipné akci, inspirativní myšlení i vůle držet se pravidel hry. A tolik pozitivní energie se jen tak nevratí ani neobratí ve svůj opak.

Ve srovnání s ostudnou poslaneckou a senátorskou volbou Václava Klause před pěti roky je letošní přímá volba ryze demokratická, čistá a vzrušující. A navzdory letošnímu neslavnému výsledku zůstává ve společnosti mnohem více naděje.